

„2) Ний ще умрѣмъ утрѣ, а възпитатель-тъ и учител-тъ ще живѣятъ вѣчно и вѣчно, до гдѣто живѣе народътъ, ще носѣтъ на себѣ си „Свѣтъ истинный“ на олтаря на свято-то служеніе за своя народъ и челоувѣчество-то! (Іоан. гл. I, ст. 8).

„Въ слѣдующия брой Редакція-та прѣдполага да открие отдѣлъ подъ заглавіе: „Рѣчникъ на проектираны-тъ българскы думы“, въ когото ще се помѣствѣтъ всички-ты думы, които бы были прѣдложени отъ любители-ти и почитатели-ти на отечественныя ни языкъ въ замѣнъ неологизмы-ты, които могатъ да се случѣтъ въ текста на вѣстника ни. Съ рѣченыя методъ, ний мыслимъ, че ще се обогатява языка ни съ, тѣй да кажемъ, всенародно участие“. (гледай бой I, стр. 3—9).

129. Пукнуване Зора. — Тоя листъ е почнѣлъ да излиза въ Руссе прѣзъ мѣсець Октомврий, излѣзнѣлъ е единъ листъ само, подъ редакцията на *Д-ръ Из. А. Богоровъ*.

Биографическитѣ бѣлѣжки за *Богоровъ* се намиратъ при „Цареградски Вѣстникъ“ (гледай 1848 година).

И тая *Зора* на *Богорова* прѣслѣдва сѣщата цѣль, както и повечето негови вѣстници, т. е. оправянието на нашия языкъ.

130. Работникъ, органъ на народната партия. — Почнѣлъ е да излиза прѣзъ мѣсець Януарий въ Руссе, два пѣти въ седмицата, излѣзли сѣ 32 броя, подъ редакцията на *Захарий Стояновъ, Д. Мариновъ, Тома Кърджиевъ и Г. Кърджиевъ*. Отъ брой 8 нататакъ вѣстника е минѣлъ подъ редакцията на послѣдния, а *З. Стояновъ* е писвалъ фейлетонитѣ, подъ псевдонимъ *Далакчиевъ*. Вѣстника е ималъ за мотто: „Безъ борба нѣма животь.“

Биографически бѣлѣжки за *З. Стояновъ* се намиратъ при „Борба“ (гледай 1885 год.), а за *Г. Кърджиевъ* при в. „Напредъ!“ (гледай 1885 година).

Д. Мариновъ е роденъ въ Ломъ на 14 Октомврий 1848 г. Първоначалното си образование получилъ въ Ломъ, отъ гдѣто, слѣдъ като е учителствувалъ прѣзъ 1865, 1866 и 1867 години,